

lededes med et Foredrag af Borgerrepræsentant, Kommunelege Asmund, om: »Hvad er Politik«; efter Foredraget samledes man om Bordene til The og Smørrebrød, og efter at Ordet var blevet frit, talte bl. a. Fru Johanne Meyer, Hr. Dr. phil. Moltesen, Borgerrepræsentant Just Cohn og Fru Drøhse, Randers.

Alberti.

Den forløbne Maanedes store Begivenhed indtraf d. 8de Septbr., da Alberti meldte sig til Politiet som Tyv og Bedrager. Indtil for nogle faa Maaneder siden var han Landets Justitsminister, Lovens og Rettens øverste Vogter, og nu afsløret som den, der i mange Aar paa den mest gennemgribende og skæbnesvangre Maade har krænket dette Lands Lov og Ret. Indtil den Dag, han meldte sig til Politiet, var han i Besiddelse af de mest ærefulde Tillidshverv, officielt hædret som en af Landets bedste Mænd, og nu for alle dem, der havde givet ham deres Tillid, afsløret som deres Fjende og Ødelægger. Større Forbrydelse *kan* ikke begaaes.

Hvilke Følger denne Mands Handlinger kan have i det politiske og sociale Liv er ikke let at forudsige. De nærmeste Følger har været Ministeriets Afgang. Landets Førsteminister, J. C. Christensen, der synes at sidde fastere i Sædet end nogen anden Minister i lange Tider, omstraalet af Folkets Tillid, har maattet nedlægge Førerstaven. Endvidere tales der om Forskydninger i Partiernes Rammer; om Tilgang til de Partier, der stod som Opposition baade til højre og venstre for Regeringen.

Man synes at savne Mænd til at danne en Regering, der paa samme Tid tilfredsstiller Parlamentarismens Fordringer og nyder Befolkningens fulde Tillid. Men paa alle disse Forordninger vil den kommende Rigsdagssamling og de kommende Valg give Svar.

De Anstrengelser, der vil blive gjort for paa rette Maade at lette den økonomiske Misère, som Albertis Handlinger har bragt over store Dele af Befolkningen, og først og fremmest de Anstrengelser, der *bør* gøres for at genskabe Troen paa og Tilliden til en uegennyttig og renlivet Administration, vil forhaabentlig snart være i Stand til at udslette Albertis Navn og Forbrydelser.

Der vil knytte sig den største Interesse til Rigsdagens Arbejde i denne Samling, dels paa Grund af Alberti-katastrofen, og dels fordi den for Danmark vigtigste Sag, Forsvarssagen, skal løses. Men netop derfor maa det siges i denne Tid med forøget Styrke, hvilken Uret der begaaes mod Landets Kvinder, fordi de ikke er med, saa mange, der føler Lyst og Evner dertil. I en Tid, hvor der er nødvendige og alvorlige Bestræbelser fremme for at skabe et nyt og bedre Grundlag saavel for Landets indre som ydre Forhold, i en Tid, hvor der føres en haard og alvorlig Kamp mellem Mænd af forskellige Anskuelser, da føler Kvinder det endnu stærkere og mere ydmygende at være uden Ret og uden Ansvar.

Maaske er der Kvinder, der netop paa Grund af den sidste Tids Tildragelser, vil vende sig med Afsky fra al Politik — den Skade har Alberti ogsaa paa sin Samvittighed — men gid endnu flere med forøget Styrke vil ønske og kræve at blive stillet ved Mændenes Side i Arbejdet for Danmarks Lykke.

Brev fra Norge.

Frk. Frederikke Mørck, som har sendt os nedenstaaende Artikel, er en af Kvindevalgrettens ivrigste Talsmænd i Norge. Sammen med Frk. Gina Krog stiftede hun Kvindestemmeretsforeningen i Kristiania; senere stiftede hun sammen med Fru Qvam og Frk. Krog Landskvindestemmeretsforeningen, som er forgrenet over hele Norge. Da de norske Kvinder havde faaet kommunal Stemmeret, opstilledes hun som Kandidat ved Borgerrepræsentantvalget og blev valgt som første Suppleant. I 1905 blev hun valgt

ind i Meddomsretten (Juryen). Frk. Mørck er Bestyrerinde af en Fællesskole for Piger og Dreng.

Fru Redaktør!

I Haab om, at det muligen kan interessere Danmarks nye Samfundsborgere — de danske Kvinder — at høre lidt om deres norske Søstres Arbejde og Pligter i det norske Samfund, sender jeg Dem denne Artikel og beder om Plads for den i Deres ærede Blad. Det er da om Juryen og de norske Kvinders Deltagelse i den, jeg fornemmelig agter at skrive.

I Norge indførtes Juryloven 1890, da det liberale Parti kom i Majoritet i Storting og Regering. Det var netop i Kampens hedeste Dage, da Partierne stod skarpest mod hverandre, og derfor vakte Loven en umaadelig Storm, og mangt og meget ondt og stygt sagdes og skreves om denne ny Reform. Der spaaedes alskens fæle Ting som Resultat af denne, som man syntes, saa altfor demokratiske Institution. De konservative Aviser havde i lange Tider Ledere om, hvor Venstrereformpartiet ødslede med Statens Midler, hvor meget det vilde koste Landet, og saa satte man op nogle formidable Summer og — korsede sig over de mange grufulde Ting, som vilde ske. At der ved denne Retsreforms Indførelse øvedes større Retfærdighed mod den enkelte, spillede ingen Rolle, at vort Fædreland kom et Skridt fremover for de andre europæiske Lande, betød for det konservative Parti intet. Det gjaldt først og fremmest at bekæmpe det siddende Venstreparti. Jeg vil her skynde mig at tilføje, at i de senere Aar høres der ikke fra nogen Kant et eneste ondt Ord om Juryen, jeg tror man hele Landet over er almindelig tilfreds med den.

De almindelige Straffedomstole er: Meddomsretterne og Lagmandsretterne.

Begge disse Domstole er sammensatte af retskyndige og Lægmænd. Inden hver Kommune istandbringes ved Valg blandt de *stemmeberettigede Borgere*, et Udvalg af Domsmand og Lagrettemænd. Valget gælder for 2 Aar ad Gangen. Inden disse vælges udtages ved Lodtrækning de Doms-